

Varlığına Müptelayım Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Mayıs 2021

Varlığına müptelayım, aşk belki de varlıksızlığımın tınısında doğan şafak gibisin belki de dolunay hani dolmayan boşluğu yıldızlarla süsleyen süsü yalnızlığın ama illa ki aşka müptela...

Rengin önsözünde saklı kuşağı dünün
Göge konan bir örtü gibi:
Ne güzel de ütülenmiş ve tek kat izi yok renklerin.
Aşkın da alfabesi
Göz kırpan kanatları rüzgârın
Yâd edilesi dünün
Yarın odaklı umutları
Unutulmaya binaen
Aslında bir asır evvel aşk iken uğurladığım
Ve işte seyyah tarifem.

Semada saklı heyecanı
Aşka saran
Aşkın esefinde duyulası özlem
Öznesi dizelerden taşan fışek gibi
Şairin yüreği ve muradı
Elbet insanlıktan yana aşkın da dinmeyen rüzgârı.

Bir betimlemeyim ben
Belki de bet sezi iblisin uzaktan seslenen
Lakin melekler koruyan ve kutsayan
Dokunulmazlığını giyinmiş bir kez aşkın
O lahza ki devasa bir ölçek
Ellerimde nem yüreğime eşlik eden
Elbet sihirli felek.

Münazarası ise yüreğin kalemlerle
Aşkı nakşeden her hücresi şairin
Hüznüne girift heceler sunan rahmeti
Başında taşıyan bir Anadolu neferi
İstanbul iken tebessüm eden bunca kardeş şehre
Elbet mahlası özlem ve firar aşkın

Ki şair iken dar gelen bedeni
Şiir iken acıktıkça yazan ve seven nazenin kalemi
Bazen asan en tepeye
Bazen batıran en derine.

Aşk ki layığı ile yaşanmalı ve yazılmalı
Bir hutbe ise gökte saklı
Bir umre belki de aşkın tavafı
Ah, o bitimsiz saltanatı.
Göbek bağı ise hasrete
Hem mutlu aşk değil miydi yakışmayan şaire?
Hüzne binaen
Katlar çıkan bir sitem
Elbet içindeki aşk ve coşku ve matem
Şair ısrarla severken.

Rengi kaçan güne özrünü sunan
Aşk olsun da
Şiarı olsun evrenin
Kaybolmaya yüz tutmuş mutluluğun sunumu
Basireti bağlanan güne bahşedilen umudun
Solundaki ışık ve pırıltı
Şakıyan sesine eşlik eden
Tünediği en ulvi rakım şairin
Aşkla meşk eden bir seferi
Boydan boya serili ruhu yalnızlığın
Sadece aşk ile tutunduğu hayatı
Şiirlere sunduğu coşku ve umudu
Katık bilip de saygısında kusur etmeden.

Aşkî başköşede ağırlayan bir iman
Sevdikçe kendine ve Rabbine koşan
Yazılmaya henüz başlanmamış o ferman
Elbet aşk kimi zaman içte kalan bir ukde
Bu yüzden şiirin sarmaşığına talip ve sevdalı
Bir rüzgârın taşıyacağı her yaprakta
Dokunmaksa köküne varlığının aşkın.